

**14. ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШНИХ ПРЕСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
„МАЛИ ЈОАКИМ“**

**КРУШЕВАЦ, 15. - 22. 11. 2021. РАСПОРЕД ИГРАЊА ПРЕСТАВА
ОТВАРАЊЕ ФЕСТИВАЛА**

Понедељак, 15. 11. у 17:00 и 19:00 КРУШЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ
КАПЕТАН ЏОН ПИПЛФОКС
Текст: Душко Радовић
Режија: Александар Пејаковић
Препоручени узраст 4+

Уторак, 16. 11. у 17:00 и 19:00 КРАЉЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ
СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР
Текст: Х.К.Андерсен
Драматизација, режија и сценографска идеја: Синиша Ракић
Препоручени узраст 5+

Среда, 17. 11. у 19:00 РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ НОВИ ПАЗАР
ПЕПЕЉУГА
Режија: Бисерка Колевска
Препоручени узраст 4+

Четвртак, 18. 11. у 17:00 НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ
МИЛИЦА ОД ПЕПЕЛА
Текст: Валентина Велков
Режија: Давид Алић
виши разреди основне и нижи разреди средње школе

Петак, 19. 11. у 17:00 и 19:00 ПОЗОРИШТЕ ЗА ДЕЦУ КРАГУЈЕВАЦ
БАМБИ
По мотивима истоимене бајке Феликса Салтена
Режија: Јакуб Максимов
Препоручени узраст 6+

Субота, 20. 11. у 17:00 и 19:00 ПОЗОРИШТЕ „ЗОРАН
РАДМИЛОВИЋ“ ЗАЈЕЧАР
ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР
Текст и режија: Жељко Хубач
школски узраст

Недеља, 21. 11. у 17:00 и 19:00 НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ЛЕСКОВАЦ
ПИНОКИО
Текст и режија: Спасоје Ж. Миловановић
Препоручени узраст 5+

ПРЕСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ И ЗАТВАРАЊЕ ФЕСТИВАЛА
Понедељак, 22. 11. у 17:00 и 19:00 ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ
ЧАРОБНИ ПАСУЉ
Драматизација и режија: Цветин Аничич
Препоручени узраст 3+

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ ФЕСТИВАЛА

Понедељак, 15. 11. у 18:30 отварање
Изложба радова школе цртања и сликања БуквАрт

Среда, 17. 11. у 18:30 отварање
Изложба костима представа за децу Крушевачког позоришта

Недеља, 21. 11. у 18:00
Представљање нових публикација Стеријиног позорја

Учествују:

Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја
Горан Ибрајтер, Стеријино позорје
Миливоје Млађеновић, театролог

ЈУЧЕ НА РЕПЕРТОАРУ

КПЈ
КРАЉЕВАЧКО
ПОЗОРИШТЕ

СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

Синиша Ракић

Препоручени узраст 5+

АУТОРСКИ ТИМ Х.К.Андерсен
СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

Драматизација, режија и сценографска идеја: **Синиша РАКИЋ**
Редитељска адаптација премијерне обнове
и музички избор: **Миодраг ДИНУЛОВИЋ**
Сарадник на анимацији лутака: **Горан БАЛАНЧЕВИЋ**
Музички аранжмани сонга: **Арпад БАЛАЖ**
Редизајн лутака: **Зорана МИЛОШАКОВИЋ**

ИГРАЈУ:

Славуј-Крава-Жаба: **Светлана МИЛЕНКОВИЋ**
СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР, дечак - **Владимир ЈОВАНОВИЋ**
Саветник, смрт- **Димитрије ПРОДАНОВИЋ/Кристина ЈЕВТОВИЋ**

Представа је намењена узрасту 5+
Трајање представе 35 минута.

Премијера **150.** - сезона **1989/90.**
Премијерна обнов: **септембар 2020.године - сезона 2020/21.**

Представа је премијерно изведена 25.децембра 1989.године.

До 13.02.2016.године представа је изведена 178 пута, у непромењеној подели коју су чинили:

Биљана КОСТАНТИНОВИЋ, Предраг ПАВЛОВИЋ и Верољуб АНДРИЈАНИЋ.

РЕДИТЕЉ

Адријан Сениша Ракић

Биографија

Рођен пре пуно година у једном граду поред Јужног мора. Одрастао у једном граду поред Дунава. У младости радо и често ишао у један град поред Ибра. Већ јако, јако дуго живи у једном граду поред Северног мора. У свим тим градовима правио представе за децу и у њиховим насмејаним очима гледао одсјаје свих својих мора, река и градова.

Порука деци

Љубав залива дрво слободе. У његовим гранама живи славуј који најлепше пева.

СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

Вечерас, другог дана фестивала на сцени Крушевачког позоришта, публика је имала прилику да заједно са глумцима и екипом Краљевачког позоришта, отпутује на далеки исток, у древну Кину, где целом земљом влада један кинсеки цар. У велелепном врту његовом порцеланског двора појављује се славуј и својом песмом увесељава и обогаћује свакога ко чује.

Овако уједно почињу и представа као и бајка коју је написао Ханс Кристијан Андерсен. У питању је једна веома дирљива и поучна бајка, а представа Краљевачког позоришта управо је то постигла. Ако је једноставност одлика савршенства, онда можемо без погрешке рећи да ово јесте једна савршена представа за децу. Почевши од избора бајке, њеног драмског третмана и режије које је, још давне 1989. Године замислио и урадио Сениша Ракић, а потом 2020. Године обновио и адаптирао Миодраг Динуловић, преко једноставне, али веома ефектне сценографије и сценског апарата, све до забавних лутака које маестрално и духовито воде троје младих глумаца Светлана Миленковић, Владимир Јовановић и Димитрије Продановић. Скоро идентично поклапање оригиналне бајке и текста представе засигурно потврђују драмски потенцијал Андерсенове Бајке, а тај потенцијал представа потпуно користи од почетка до самог краја.

Избор песме "Шушти, шушти бамбусов лист" као лајтмотив представе и славујеве песме је потпуни погодак који појачава ефектност представе и њен коначан утисак који оставља на публику. Комплетна фабула грађена је око идеје да чак ни кинески цар, који господари читавим царством, не може да господари природом, али ако прихвати да живи у хармонији са њом видеће и проживеће срећу и благостање. То се јасно види у поступцима где, нажалост, славуј престаје да пева када буде заробљен и када му се наређује да пева, када Смрт походи кинеског цара, где механички славуј не може да му помогне, али зато ослобођени славуј, коме је помогао дечак свестан деликатног баланса природе и његовог значаја, спашава кинеског цара тако што очара и саму Смрт и инспирише је да се врати у своје вртове и тамо ормара.

Сценографија је врло ефектна и своју функционалност остварује угледајући се на један од елемената кинеске културе, лепезе које у овом случају формирају и представљају царски двор, царски врт, царски трг и шуму.

Дизајн лутака је производ веома креативних решења, а њихово вођење завређује пажњу и још једну похвалу троје младих глумаца, без којих ова лепа и забавна представа не би била могућа.

Наравно, све похвале иду и ауторском тиму, редитељском тандему и техничком тиму који су заједничким снагама произвели и извели ову предивну представу.

Сада уопште не чуди зашто се ова представе игра преко тридесет година и и даље остаје свежа, актуелна и забавна.

Јован Ристић

ОКРУГЛИ СТО

СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

Округли сто другог дана “Малог Јоакима” протекло је у духу компоратизма. На њему су учествовали драматург и водитељка овог програма Јелена Попадић Сумић, режисер реадаптације Миодраг Динуловић и сво троје глумаца из представе, Светлана Миленковић, Владимир Јовановић и Димитрије Продановић.

Као драматург по струци и компоратиста по природи, могу рећи да сам уживао, у данашње време ретко је чути академску расправу ван кафане. Почело је освртом на оригинално дело Ханса Кристијана Андерсена, водитељка је приметила колико је представа верно следила ову бајку, готово у зарез, током прве половине њеног извођења, а онда се представа поодваја и грана у своју поруку и закључак. Режисер се сложио поменувши да се није толико везивао за изворно дело колико за драматизацију истог од стране његовог предходника у режији, Сенише Ракића. Наиме, представа коју смо имали прилике да гледамо има традицију дугу тридесет и

две године, само је освежена новим младим глумцима, модерним светлосним решењима и мизансценом који би више одговарао темпераменту нових глумаца.

Интересантно је да је сво троје глумаца одрасло на овом делу, које у Краљеву има култни статус са преко сто шездесет извођења и сво троје су поменули колика им је част да се опробају у улогама њихових драгих ликова на сцени. Такође, сваком од њих, ово је био први сусрет на сцени на раду са луткама, искуство које ће свако од њих подвући као значајно за њихову даљу каријеру, њихов рад на сцени био је похваљен и од стране жирија и водитељке.

Било је такође приче и о модернизацији самог дела и сви су се сложили да није било потребе чинити оштре промене ка модерном позоришту. Сама представа лепо је остарела. Режиер је поменуо да је сценографија идентична као пре тридесет година, да су чак неки елементи остали исти, да није било потребе ни реконструисати их. Динуловић је причао да није било лако наћи ту средину између тога да испоштује режиерски штимунг свог предходника а са друге

стране дати глумцима потребну слободу да урасту у своје карактере. Оно што је рецимо додао је додатна употреба ћулибрка, архаичног инструмента, неке врсте пиштаљке испуњене водом која имитира звук птице, са којом је хтео да испуни позоришну дворану, чији ће звук публика одвести са собом, кући.

Једна од кључних прича округлог стола била је тумачење самог дела која се разликује од оригиналне бајке. Из наше водитељке је проговорио драматург чије су замерке биле те како су растумачене песме живог славуја и вештачког славуја где су у оригиналном делу то била песме која је органски прелепа (живи) и

механички савршена (вештачки) док је у представи звук вештачког лош и покварен. Динуловић је вештачког славуја поредио са ајфоном, прескупом играчком која ни не ради посебно а ту музику на кич и шунд какав доживљавамо у модерној забавној музици и песмама које се певају аутотуном. Некултура модерног доба је тема коју режисер сам признаје да му је честа у свом опусу и да је кроз своја деле истражује. Кључ самог дела је, каже Динуловић, реплика из саме представе коју изговара смрт (коју ћу, нажалост, парафразирати): “Не може мене да уништи песма нечега што нема душу.”

Немања Петронијевић

СЛАВУЈ И КИНЕСКИ ЦАР

По бајци Ханс Кристијан Андерсена
Драматизација и режија: Синиша Ракић
Реадаптација режије: Миодраг Динуловић

Имали смо прилику да гледамо представу која је у својој бити стара тридесет и три године, само са новим глумцима и минималним режисерским интервенцијама које су донеле модернизацију од стране режисера Миодрага Динуловића. Представа је на сцени, иако нам долази из једне друге епохе и времена, потпуно гледљива од стране модерне публике (још важније, дечије публике), што још једном потврђује ону узречицу: ако није покварено, немој га ни поправљати.

Али шта чини ову представу универзалном да се успешно могла играти тад па и сад па и сигуран сам и у оно време средине деветнаестог века када је ова бајка писана? Нажалост, нисам имао прилике да гледам прво постављање овог комада и сигуран сам да су млади глумци (Светлана Миленковић, Владимир Јовановић и Димитрије Продановић) њој донели свежине али мислим да је квалитет непролазности много дубљи од тога.

За почетак доста има везе са самом бајком која је адаптирана у позоришно дело, која је и сама непролазни део светске културне баштине. Лепота Андерсеновог дела је једноставност ове лирске приче и лакоћа којом је испричана. Адаптација јој то није одузела већ одржала. Прича се није презаплитала новим ликовима и новим радњама, остала је чиста и бавила се одговором на питање које је Андерсон задао још пре скоро 200 година: Лепотом и недостатком исте. На први поглед, то звучи мало за један комад који захтева радњу и динамику а заправо имали смо пуну салу деце која ће посведочити другачије.

Овакав приступ минимализму прати и стилизација саме сцене, неколико простих елемената, налик кинеском оригамију, и њихове позиционе варијације биле су довољне да нам дочарају и двор и шуму и градски трг. Сав је фокус био окренут ка ликовима који су са своје стране, иако раскошне у свом изгледу (редизајн лутака: Зорана Милошаковић) такође биле минималистичне у свом држању и покретима (аниматор лутака Горан Баланчевић), минимално али упечатљиво.

Што је све скупа изгледало питко и сјајно. Као драматург, не бих знао шта додати а као критичар мало је фрустрирајуће јер немам шта ухватити да рашчлањујем на основне елементе. Све је већ једноставно и лепо у својој непретецниозности. чак је и трајање комада, а то је пола сата и неки минут преко, сасвим задовољавајући, садржај непренатрпан као салата за ручак.

Немања Петронијевић

„Славуј и кинески цар” традиција дуга више од 30 година

Друге такмичарске вечери 14. фестивала представа за децу и младе, професионалних позоришта Србије „Мали Јоаким“ , који се ове године одржава у Крушевачком позоришту, публици се представио ансамбл Краљевачког позоришта, са представом „Славуј и кинески“.

У представи, рађеној по тексту Ханса Кристијана Андерсена, у режији Сенише Ракића, а по адаптацији премијерне обнове Миодрага Динуловића, играју: Светлана Миленковић, Димитрије Продановић и Владимир Јовановић. Прво премијерно извођење овог комада догодило се 25. децембра 1989. године, а до 13. 2. 2016. године, у непромењеној подели изведен је 178 пута.

На округлом столу, који је одржан исте вечери, стручно се дискутовало о свим елементима овог остварења. Учесници су изнели своја мишљења и замерке, којих је било мало, а глумци и аутор адаптиране обнове комада Миодраг Динуловић, говорили су о раду на овој представи и одговарали на питања присутних. Они су рекли, да су веома почаствовани чињеницом, да се налазе у глумачкој постави овог остварења, али да у исто време, осећају велику одговорност због тога, јер традиција од 32 године извођења са собом носи извесну дозу притиска. Посебно је истакнут значај дугогодишњег извођања и важност поруке која се шаље публици. Председник жирија фестивала, редитељ Бранко Поповић, скренуо је пажњу на добро уклопљене глумачке и луткарске елементе и подвукао, да ову представу треба да погледају деца која први пут долазе у позориште.

Модераторка скупа, драматург Јелена Попадић, похвалила је глумачко умеће самих глумаца и нагласила да нема замерке на део комада који се тиче драматургије. Један од закључака округлог стола, био је да се још једном потврдио квалитет овог остварења, а ансамблу Краљевачког позоришта одато је признање за предан и посвећен рад на досадашњем стваралачком опусу.

Анђела Пуношевац.

ДАНАС НА РЕПЕРТОАРУ

РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ

НОВИ ПАЗАР

ПЕПЕЉУГА

Режија: Бисерка Колевска

Препоручен

иузраст

5+

АУТОРСКИ ТИМ

Улоге:

Кристина Јевтовић
Душан Живанић
Лемана Бећировић
Анђела Марић
Рифат Рифатовић
Харис Шећеровић
Сандра Миљковић

Редитељ:

Бисерка Колевска
Сценограф и костимограф:
Ана Колбјанова
Дизајн светла:
Радомир Стаменковић
Кореограф и сценски покрет:
Јована Тодоровић
Дизајн плаката и програма:
Фатима Дуровић
Превод текста са бугарског језика:
Милица Реџић Вуловић

Инспицијент и суфлер:

Нермина Дугопољац
Израда костима:
Фетија Гилић
Израда сценографије и мајстор светла:
уб Слезовић
Мајстор тона:
Сеад Жупљанин
Декоратери:
Сеад Торбић и Едина Старчанин
Реквизитер:
Јахја Јусовић
Организатор:
Музафер Жупљанин
Извршни продуцент:
Сеадетин Мујезиновић

Регионално позориште Нови Пазар

Пепељуга

Вртим ову тему већ неки дан по глави и сматрам да је тешка. Ова прича је толико стара и инкорпорирана у културу да су већ деца кренула да се рађају са прецнањем ње. Део је нашег фолклора колико и индијанског.

Са мало истраживања долазим до тога да је прва забележена варијација на ову причу потекла из Античке Грчке о девојци (то јест робињи) Родопсис али њен архетип је вероватно стар колико и постојање обуће. Постоје два основна елемента која везују све ове варијације са модерном Пепељугом. То су: девојка из ниског сталежа и лепота њеног стопала која се препознаје преко њене обуће. Некад би се краљ заљубио у њу, некад принц, некад племенити витез а читајући “Хиљаду и једну ноћ”, видимо да је то био и султан, и то у два наврата. У најстаријој забележеној “Пепељузи” видећемо да јој је орао украо сандалу и бацио пред краља, неке касније приче би забележиле да јој је река однела обућу која се насукала пред принца километрима даље, у неким причама сналажљива девојка сама свом удварачу оставља ципелу како би је касније препознао а већина нас вероватно познаје ону варијацију, коју је објавио Шарл Перо, где после успешног бала, девојка бежи и у брзини губи губи ципеллицу. Ова варијација нам је такође донела и добру вилу, злу маћеху и њене две кћери и кочију од бундеве.

У нашој народној причи, Пепељугину добру вилу замењује дух мајке који се уселио у неку домаћу животињу, краву или мачку, који саветује нашу портагонисткињу. У већини прича Пепељуга је сироче а њени помоћници јесу животиње и натприродне силе

Али у свим причама, тема је иста. Лепота бића (у случају ове бајке: лепота стопала) је уједно и лепота душе. Интересантно је то да колико се естетика у оку посматрача мењала кроз векове, лепота женског стопала је увек имала исте квалитете. То се понајвише може видети из ова бајке више миленијума старе. Стопало мора да је јасно дефинисано и да је ситно. Не бих да замерам укусу приповедача али биће интересно видети ову причу кроз век или два, када буде прошла кроз филтере модерног феминизма.

Немања Петронијевић

НЕШТО ИЗМЕЂУ 3

Представа "Пепељуга" Регионалног позоришта из Новог Пазара. Прва ми је асоцијација представа "Модерна Пепељуга" коју је моја основна школа "Велизар Станковић Корчгаин" из Великог Шиљеговца спремала у оквиру (тада) ФЕШТА за основце. Да, беше то 2009- та година. Тада сам била седми разред и за улогу "Зле Маћехе" добила награду за најбољу женску улогу. Каква радост, каква срећа... било је то пре доста година, али су то тако миле успомене...

И баш сам једва чекала да видим како ће "одрасли" глумци -урадити- Пепељугу за малишане.

Иначе, не волим приче које почињу са "некада давно..." и "било једном..." нисам такве почетке волела ни када сам као девојчица читала бајке. Ни данас их не волим.

А што се тиче те "пазарске" Пепељуге, малишани су вриштали од среће када су угледали Пепељугу у балској хаљини, били су одушевљени вилом и громогласним аплаузом су поздравили пољубац Пепељуге и Принца и најаву Краља да следи венчање...

Много ми је било слатко како ти мали људи препознају и реагују на лепе ствари, како су бојкотовали Злу маћеху и њене кћерке и како су знали да се обрадују срећном крају, а што је најважније и родитељи су се радовали са њима. Е, то ми је посебно било драго, мислила сам у себи - није све изгубљено, и даље имамо душу и умемо да се радујемо малим/најбитнијим стварима.

На самом крају представе "Краљ" је поручио деци колико је важно да се радујемо, да будемо позитивни и, наравно, слободни и додао: "прелепо је и када смо заљубљени". И заиста је тако.

Слобода, осмех на лицу и љубав. Па то је душевна храна, то нас чини живим и срећним. И веома је важно да маме и тате томе што раније науче своје малишане. Да их науче и примером покажу да љубав и срећу не траже "међу" скупим играчкама, новим патикама, таблету, или рачунару - већ у породици, другарима, симпатијама, љубимцима и природи.

Милица Крстић

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ

МИЛИЦА ОД ПЕПЕЛА **Пеца АЛЕКСАНДАР АЛЕКСИЋ**

Препоручени узраст виши разреди основне и
нижи разреди средње школе

Напомена: у представи се користи стробоскоп

АУТОРСКИ ТИМ:

Валентина Велков

Режија, сценографија и избор музике: **Давид Алић**
Костимограф: **Милица Грбић Комазец**
Композитор: **Срђан Марковић**
Шминка: **Филип Цветковић**
Графички дизајн и фотографије: **Андреј Јовановић**

Суфлер и инспицијент: **Маја Јоцић**
Светло: **Немања Јеленковић**
Тон: **Данило Митровић**
Гардероба и реквизита: **Маријана Живковић**
Кројачки радови: **Бојан Илић**
Израда декора: **Милан Ћирић, Драган Величковић**
Помоћник шминкера: **Селена Костић**

ЛИЦА

Милица **МИЛИЦА ФИЛИЋ**
Перка **АЛЕКСАНДАР РАДУЛОВИЋ**
Верка **МИЛАН НАКОВ**
Маћеха Живана **АЛЕКСАНДРА СТОЈАНОВИЋ**
Тама **ЗОРАН ЖИВКОВИЋ**
Вила Мила **ДАНИЈЕЛА ИВАНОВИЋ**
Принц Павле **СТЕФАН М МЛАДЕНОВИЋ**
Принцеза мајка **НАТАЛИЈА ГЕЛЕБАН**
Пеца **АЛЕКСАНДАР АЛЕКСИЋ**

**СТРУЧНИ ЖИРИ 14. ФЕСТИВАЛА
„МАЛИ ЈОАКИМ“**

Бранко Поповић, редитељ
Бојан Јовановић, глумац
Никола Милојевић, глумац

СЕЛЕКТОР

Бранислав Недић, драматург

ВОДИТЕЉ ОКРУГЛОГ СТОЛА

Јелена Попадић Сумић

ФЕСТИВАЛСКИ КРИТИЧАРИ

Јован Ристић
Немања Петронијевић

ФЕСТИВАЛСКИ ЗАПИСНИЧАР

Милица Крстић

ФОТО

Ричи

УРЕДНИК БИЛТЕНА

Светлана Ђурђевић

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА ФЕСТИВАЛА

Спасоје Ж. Миловановић

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Бранислав Недић - Крушевачко позориште
Ивана Недељковић - Пулс Театар Лазаревац
Владимир Василић - Шабачко позориште
Зоран Стаматовић - Народно позориште Ужице
Младен Кнежевић - Књажевско српски театар „Јоаким Вујић“ Крагујевац
Јелена Стојановић Патрногић - Позориште за децу Крагујевац
Миодраг Динуловић - Краљевачко позориште
Милица Радуловић - Позориште лутака Ниш
Сеадетин Мујезиновић - Регионално позориште Нови Пазар
Спасоје Ж. Миловановић - Народно позориште Ниш
Ненад Јовић, Позориште - „Бора Станковић“ Врање
Градмир Филиповић - Народно позориште Пирот
Драган Марјановић - Народно позориште Лесковац
Предраг Радоњић - Народно позориште Приштина
Владимир Ђуричић - Народно позориште Тимочке крајине “Зоран
Радмиловић” Зајечар
Братислав Јанковић – Градско позориште Чачак